

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10Co/77/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123231149
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kučerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:6123231149.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Kučerovej a členov senátu JUDr. Maroša Maškoviča a Mgr. Jany Janics Bajánkovej, v právnom spore žalobcu: BerCar s.r.o., so sídlom Galvániho 14, 821 04 Bratislava, IČO: 31 403 743, právne zastúpený: AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., so sídlom Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 1.342 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava III č. k. B1-40Cb/37/2023 - 188 zo dňa 17. decembra 2024, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalobcovi sa priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.342 spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.342 Eur od 18.01.2023 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (I. výrok); žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (II. výrok).

2. Súd prvej inštancie poukázal na skutkové zdôvodnenie žaloby, keď v zmysle podanej žaloby došlo dňa 11.09.2022 ku škodovej udalosti na motorovom vozidle DACIA Docker, Z.: A., rok výroby: 2014 (ďalej aj ako „poškodené vozidlo“), ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenému M. V. B..T.Y., so sídlom: A. XX, XXX XX A. (ďalej aj ako „poškodený“ alebo „právny predchodca žalobcu“). Predmetnú škodovú udalosť spôsobil vodič motorového vozidla, ktoré v čase nehody patrilo obchodnej spoločnosti U.B.C.L. s.r.o. (ďalej ako „vinník nehody“ alebo „škodca“), ktorá mala v t. č. uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného, t. j. v poisťovni KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group. Poškodené motorové vozidlo bolo prevezené do autoservisu. Žalovaný po vykonaní šetrenia poistnej udalosti oznámil dňa 04.11.2022 poškodenému, že ide o totálnu škodu a vyplatil poškodenému sumu 3.474,45 Eur dňa 09.11.2022. V dôsledku skutočnosti, že dopravnou nehodou, resp. škodovou udalosťou, došlo k poškodeniu poškodeného motorového vozidla a tým bolo znemožnené jeho ďalšie užívanie, bol poškodenému nanútený stav, kedy si musel prenajať náhradné vozidlo, aby mohol fungovať ako pred nehodou. Išlo o účelné využitie náhradného vozidla k zaisteniu bežných životných potrieb, či už k práci alebo k životu tak, ako tomu bolo pred škodovou udalosťou. Prenájom trval až do momentu reálneho odškodnenia za zničené motorové vozidlo do 09.11.2022. Predmetom zmluvy o nájme náhradného motorového vozidla bolo motorové vozidlo ŠKODA Roomster, Z.: A. (ďalej aj ako „náhradné vozidlo“ alebo „náhradné motorové vozidlo“). Trvanie nájmu náhradného motorového vozidla bolo v čase od 12.09.2022 do 09.11.2022. Náklady za použitie náhradného vozidla a uskladnenie zničeného vozidla poškodeného boli vo výške 2.172 Eur (vrátane DPH). Táto suma bola následne uplatnená u žalovaného faktúrou č. 20221155.

Poškodený predmetnú faktúru uhradil priamo u prenajímateľa (žalobcu) dňa 28.11.2022, čím mu vznikla škoda. Nájom vozidla sa skončil dňom vyplatenia poistného plnenia žalovaným, dňa 09.11.2022, t.j. keď poškodený obdržal peniaze od žalovaného. Fakturovaná suma za prenájom náhradného motorového vozidla a uskladnenie zničeného vozidla poškodeného predstavovala sumu 1.810 Eur. Následne bolo poškodenému doručené Oznámenie o poistnom plnení zo dňa 02.01.2023, ktorým bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti č. 9533058687 a bol mu predložený výpočet výšky plnenia. Suma priznaná a uhradená žalovaným za nájom však bola iba vo výške 468 Eur. Celková nepriznaná suma za prenájom náhradného motorového vozidla a uskladnenie motorového vozidla je vo výške 1.342 Eur bez DPH. Neuhradená pohľadávka zo strany žalovaného bola vlastníkom poškodeného vozidla postúpená na žalobcu Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 13.01.2023. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 22.02.2023 vo veci platobný rozkaz č. k. 11Up/252/2023, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.342 Eur spolu s príslušenstvom a trovami konania. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, ktorým namietal nárok žalobcu v celom rozsahu a žalobu navrhol zamietnuť brániac sa, že v oznámení o poistnom plnení zo dňa 02.01.2023 likvidátor deklaroval, že bolo priznané poistné plnenie v rozsahu 15 dní. Za účelne vynaložené náklady na nájom náhradného vozidla bolo priznané obdobie odo dňa zapožičania 12.09.2022 do dňa doručenia oznámenia o totálnej škode, t.j. do 23.09.2022. Nakoľko dňa 23.09.2022 bol piatok, žalovaný uznal trvanie prenájmu do prvého nasledujúceho pracovného dňa, t. j. 26.09.2022, t. j. pondelok, čo činí 15 dní. Namietal tiež žalobcom uplatňovaný úrok z omeškania, pričom mal za to, že sa do omeškania so svojím plnením nikdy nedostal, a to s ohľadom na právnu úpravu lex specialis ust. § 11 ods. 6, 7, 8 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Na podporu tejto argumentácie žalovaný odkázal na viaceré súdne rozhodnutia, napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017.

3. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne ust. § 442 ods. 1, § 517 ods. 2 OZ, § 3 NV č. 87/1995 Z.z., § 1 ods. 2, § 4 ods. 2 písm. b/, c/, § 4 ods. 4, §11 ods. 6, 7, 8, § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, § 797 ods. 2 a 4 Obč. Zák. a vecne tým, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že dňa 11.09.2022 došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle DACIA Docker, EČV: A., rok výroby: 2014, ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenému M. V. B..T.Y., so sídlom: A. XX, XXX XX A.. Škodová udalosť bola spôsobená škodcom, ktorým je obchodná spoločnosť U.B.C.L. s.r.o., ktorá mala v čase škodovej udalosti uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného. Poškodené motorové vozidlo bolo prevezené do autoservisu. Poškodený si v zmysle faktúry č. 20221155 zo dňa 15.11.2022 prenajal od 12.09.2022 do 09.11.2022 (dátum uhradenia poistného plnenia zo strany žalovaného) náhradné vozidlo, čo predstavuje 59 dní vrátane prvého a posledného dňa (fakturovaných bolo 58 dní). V zmysle faktúry č. 20221155 predstavovali náklady za použitie náhradného vozidla a uskladnenie poškodeného vozidla sumu 2.172 Eur vrátane DPH, teda 1.810 Eur bez DPH, ktorú poškodený uhradil žalobcovi. Dňa 04.11.2022 žalovaný poškodenému oznámil, že ide o totálnu škodu, v dôsledku čoho nie je možná oprava poškodeného vozidla a vyplatil mu dňa 9.11.2022 sumu 3.474,45 Eur. Následne bolo poškodenému doručené oznámenie o poistnom plnení zo dňa 02.01.2023, ktorým bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti č. 9533058687 a bol mu predložený výpočet výšky plnenia. Žalovaný uznal a uhradil náhradu nákladov za nájom náhradného vozidla a náklady za uskladnenie poškodeného vozidla v rozsahu 15 dní, v dôsledku čoho bolo poškodenému priznané poistné plnenie za prenájom vozidla vo výške 468 Eur. Celková nepriznaná suma za prenájom náhradného motorového vozidla a uskladnenie motorového vozidla tak činila 1.342 Eur bez DPH. Súd prvej inštancie ozrejmil, že medzi stranami sporu nebola sporná skutočnosť, že došlo k vzniku škodovej udalosti, zodpovednosť za vznik škodovej udalosti na strane škodcu ani existencia povinného zmluvného poistenia škodcu. Spor spočíval v opodstatnenosti nároku poškodeného, resp. žalobcu ako jeho právneho nástupcu, na náhradu nákladov spojených s najmom náhradného motorového vozidla a nákladov za uskladnenie poškodeného vozidla počas doby od oznámenia žalovaného o totálnej škode na poškodenom vozidle (predĺženej žalovaným zo dňa 23.09.2022 na deň 26.09.2022), teda od 27.09.2022 do 09.11.2022 (43 dní).

4. Súd prvej inštancie uzavrel, že podaná žaloba je dôvodná. Ozrejmil, že z objektívneho hľadiska poškodený, t. j. právny predchodca žalobcu, nemohol z titulu dopravnej nehody užívať poškodené motorové vozidlo, v dôsledku čoho si opodstatnene zabezpečil náhradné vozidlo a preto náklady spojené s jeho zabezpečením v podobe nájomného sú oprávnené. Škoda v tejto súvislosti vzniknutá poškodenému, resp. žalobcovi, je škodou v rozsahu účelne vynaložených nákladov na nájom tohto náhradného motorového vozidla. Dodal, že otázka účelnosti vynaložených nákladov je vecou

vnútorného vzťahu medzi potrebou a prostriedkami, akými sa uspokojuje. Účelne vynaloženým je tak každý náklad, pri ktorom existuje dostatočná vecná súvislosť medzi opodstatnenou potrebou a obvyklým nákladom, ktorý slúži na úhradu tejto potreby. Pri poisťnej udalosti, ktorá poškodeného zbaví možnosti používať svoje vozidlo je opodstatnenou jeho potreba využívať náhradné vozidlo, pričom súd prvej inštancie odkázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Cob/97/2018 z 19.03.2019. Ako v konaní uviedol žalobca, poškodený využíval poškodené motorové vozidlo najmä za účelom výkonu podnikateľskej činnosti, predmetom ktorej je aj poskytovanie obslužných služieb pri kultúrnych a iných spoločenských podujatiach (cateringové služby) a prevádzkovanie výdajne stravy, pričom táto činnosť poškodeného súvisí s dovozom vyrobených jedál v prepravných gastronádobách a termoportoch z iných prevádzok. K nutnosti a účelnosti vynaložených nákladov na zabezpečenie náhradného vozidla je nutné pričítať aj fakt, že poškodenému bol v dôsledku dopravnej nehody nanútený taký skutkový a právny stav, kedy objektívne nemohol užívať svoje motorové vozidlo. Dopravná nehoda, v dôsledku ktorej došlo ku škode na poškodenom vozidle spôsobila, že poškodený sa ocitol v stave potreby zaobstarania si náhradného vozidla po dobu opravy svojho poškodeného vozidla. Súd prvej inštancie akcentoval, že kritérium nutnosti nemôže poškodenému sťažiť alebo znemožniť zapožičanie náhradného vozidla, pretože za jediný možný spôsob spôsobilý vyvážiť spôsobenú ujmu, ktorá vznikla poškodením motorového vozidla, je zapožičanie náhradného vozidla.

5. Vo vzťahu ku kráteniu poisťného plnenia spočívajúceho v priznaní nákladov za prenájom náhradného vozidla len počas doby 15 dní (žalovaný za účelne vynaložené náklady na nájom náhradného vozidla považoval obdobie od dňa zapožičania, t. j. 12.09.2022 do dňa doručenia oznámenia o totálnej škode do 26.09.2022), čo žalovaný odôvodnil dorúčením oznámenia o totálnej škode poškodenému, súd prvej inštancie uviedol, že podstata a účel poskytnutia náhradného vozidla tkvie v zachovaní určitého životného štandardu poškodeného, či už dôjde k čiastočnému alebo totálnemu poškodeniu (zničeniu) vozidla. Poskytnutím náhradného vozidla nie je poškodený ponechaný v tiesni a umožní sa mu viesť, čo do kvality, obdobný život ako pred dopravou nehodou. Vo vzťahu k uvedenému je pritom nutné splniť podmienku účelnosti využitia náhradného vozidla tak, ako konajúci súd už vyššie uviedol (pozri napr. nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 3204/18 zo dňa 22.01.2019). Účelom povinného zmluvného poistenia je teda zabezpečiť v čo najväčšej miere zmiernenie negatívnych následkov voči poškodeným, ktoré im vznikli v súvislosti s poisťnými udalosťami spôsobenými prevádzkovateľmi motorových vozidiel, a to nielen vo sfére materiálnej ujmy vychádzajúc z ust. § 4 ods. 1 a ods. 2 zákona o PZP, ktoré upravuje právo poistníka resp. škodcu, aby poisťovateľ z poistenia zodpovednosti za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody, ale aj vo sfére rozsahu ingerencie poškodeného spočívajúcej vo vykonaní úkonov potrebných na to, aby mu bola nahradená škoda, ktorá mu vznikla následkom škodovej udalosti. Súd prvej inštancie poukázal aj na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 602/2022 zo dňa 16. februára 2023, v ktorom ústavný súd vyslovil, že „...účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba v rozsahu zničeného vozidla ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok...“. V tomto kontexte mal súd prvej inštancie za to, že nie je možné zvýhodniť, resp. zo strany súdu poskytnúť lepšie právne postavenie poškodenému, ktorého vozidlo bolo v dôsledku škodovej udalosti poškodené len čiastočne oproti poškodenému s úplne zničeným vozidlom, t. j. vozidlom s totálnou škodou. Na podporu tohto argumentu poukázal na nálezy Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 3204/18 zo dňa 22.01.2019, sp. zn. I. ÚS 2932/20 zo dňa 14.01.2021 a sp. zn. I. ÚS 3831/17 zo dňa 24.07.2018. Polemizoval nad argumentáciou poisťovne, podľa ktorej ak by nastala situácia, kedy by poškodený, ktorého vozidlo bolo poškodené len čiastočne, prestúpil z náhradného vozidla do vozidla opraveného, zatiaľ čo poškodený, ktorého vozidlo bolo zničené totálne, vystúpi po rozhodnutí poisťovne o totálnej škode z náhradného vozidla a bude čakať, kým mu poisťovňa zašle poisťné plnenie, aby si mohol zakúpiť nové vozidlo. V tomto kontexte zas odkázal na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 2932/20 zo dňa 14.01.2021. Dodal, že za takýchto okolností by došlo k zvýhodneniu poškodeného s čiastočne poškodeným vozidlom, pretože poškodený so zničeným vozidlom by musel prestať používať náhradné vozidlo od momentu oznámenia o totálnej škode, a zároveň by nemal k dispozícii ani vlastné zničené vozidlo, čím by sa dostal do absurdnej situácie, ktorej by sa vyhol, ak by nedošlo k škodovej udalosti (ktorú pritom sám nezapríčinil). Ak by pripustil takúto argumentáciu, nebolo by možné hovoriť o nahradení skutočnej škody, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou, čím by mimo iného došlo k popretiu primárneho účelu zákona o PZP. Z časového hľadiska pritom nie je vylúčené, aby oprava vozidla trvala dlhšie, než kúpa vozidla nového. Súd prvej inštancie na podporu svojej argumentácie poukázal aj na východiská uvádzané ustálenou súdnou praxou v obdobných sporoch spočívajúce v tom,

že na strane poškodeného nedochádza k zmene jeho postavenia už tým, že došlo k vykonaniu opravy jeho motorového vozidla ale až vtedy, keď svoje motorové vozidlo mohol reálne užívať, čím zároveň odpadá poškodenému dôvod užívania náhradného vozidla (rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/67/2024 zo dňa 31.07.2024 alebo rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/75/2024 zo dňa 26.09.2024).

6. Súd prvej inštancie napokon uzavrel, že z pohľadu poškodeného rozhodujúcim kritériom vo vzťahu k oprávnenosti nároku na náhradu nákladov za používanie náhradného vozidla nie je deň oznámenia o poistnom plnení, t. j. 02.01.2023, ktorým žalovaný priznal a uhradil náhradu nákladov za nájom náhradného vozidla a náklady za uskladnenie poškodeného vozidla v rozsahu 15 dní, v dôsledku čoho bolo poškodenému priznané poistné plnenie vo výške 468 Eur, ale deň vyplatenia poistného plnenia. Východiskom je konštatovanie, že v prípade, ak dôjde k totálnej škode, resp. k zničeniu poškodeného motorového vozidla pri poistnej udalosti, považujú sa za účelne vynaložené náklady na dočasné užívanie náhradného vozidla tie, ktoré vznikli od dňa nehody do okamihu úhrady poistného plnenia. Podľa súdu prvej inštancie v kontexte uvedeného neobstoja argumenty žalovaného, ani jeho odkaz na odpoveď a poskytnutie informácií Národnou bankou Slovenska zo dňa 11.03.2019, ktorá je len redukovaná na právny názor NBS, a ktorý je vo vzťahu k predmetu tohto konania irelevantný. Dodal, že súdna prax súdov SR sa prikláňa k názoru, že „náklady na prenájom náhradného vozidla v prípade totálnej škody je nevyhnutné považovať za nutne a účelne vynaložené až do samotnej doby vyplatenia poistného plnenia,..." nakoľko poškodený aj napriek oznámeniu o totálnej škode až do momentu poskytnutia poistného plnenia je naďalej obmedzený vo výkone svojho vlastníckeho práva bez vlastného zavinenia, pričom nemá k dispozícii ani svoje poškodené vozidlo a ani poistné plnenie zaň (pozri rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/28/2021 zo dňa 26.05.2021). Uvedenú argumentáciu si osvojil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky príkladom aj v uznesení sp. zn. 3Obdo/4/2023 zo dňa 26.03.2024 a rovnako aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze sp. zn. III. ÚS 602/2022 zo dňa 16.02.2023. S ohľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie právnu obranu žalovaného spočívajúcu v tvrdení, že neexistoval žiadny objektívny dôvod, ktorý by bránil poškodenému (nakoľko sa poškodený žalovanému javil ako solventný s prihliadnutím na údaje prezentované na stránke G..H..sk), aby si po doručení oznámenia o totálnej škode dňa 23.09.2022 zaobstaral, resp. kúpil iné porovnateľné motorové vozidlo, vyhodnotil ako irelevantnú.

7. Súd prvej inštancie poukázal na rozsah poistenia zodpovednosti upravený v § 4 zákona o PZP, ako aj na všeobecnú právnu úpravu zakotvenú v § 442 ods. 1 OZ . V tomto kontexte už len dodal, že účelom ustanovenia § 442 ods. 1 OZ je taký postup, aby sa poškodenému jeho právo na náhradu škody v plnej miere kompenzovalo, čo je v zhode aj so spravodlivým výkladom zákona. Nemožno prenášať povinnosť na zaplatenie nákladov na uvedenie vecí do pôvodného stavu na poškodeného, resp. jeho právneho nástupcu a nedôvodne ho znevýhodňovať oproti škodcovi. Dodal, že súdna prax považuje za skutočnú škodu nielen prípady zmenšenia majetku, ale i prípady akýchkoľvek nákladov vynaložených v súvislosti so vznikom alebo zabezpečením škody. Je nepochybné, že poškodený prišiel o možnosť užívať svoje motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody a zároveň mu v súvislosti s ňou vznikli ďalšie náklady v podobe uskladnenia poškodeného vozidla. Povedané inak, podľa názoru súdu nie je výška škody v obdobných prípadoch daná len hodnotou zničeného vozidla, ale tiež nákladmi, ktoré by poškodený nemusel vynaložiť v prípade, že by ku škode nedošlo. Medzi takéto jednoznačne patria aj náklady na uskladnenie poškodeného vozidla. V prejednávanej veci náklady za uskladnenie vozidla boli vyúčtované faktúrou č. 20221155 sumou 360 eur. Oznámením o poistnom plnení zo dňa 02.01.2023 žalovaný priznal žalobcovi náklady za uskladnenie vozidla vo výške 93 eur, teda za 15 dní, a to na podklade oznámenia o totálnej škode ku škodovej udalosti č. 9571150011 zo dňa 23.09.2022, v zmysle ktorého oznámením o totálnej škode zaniká nárok na náhradu nákladov spojených s prenájomom náhradného motorového vozidla príp. nákladov za parkovné, stojné či uskladnenie. Žalovaný však ani v odpore ani v následnom vyjadrení neaplikoval obdobnú argumentáciu (aj keď vzhľadom na pomer uplatneného a priznaného plnenia takýto matematický vzorec aplikoval) spočívajúcu v priznaní plnenia do dňa 26.09.2022 aj vo vzťahu k uskladneniu vozidla. Súd prvej inštancie uzavrel, že nárok na náhradu škody, resp. poistného plnenia, vzniká okamihom vzniku škody. Žalobca má nárok, aby mu boli uhradené náklady za prenájom náhradného motorového vozidla ako aj náklady za uskladnenie poškodeného motorového vozidla v plnej výške tak, ako boli vyčíslené vo faktúre. Tieto náklady totiž predstavujú skutočnú škodu, na náhradu ktorej má žalobca nárok. Poškodený totiž nemôže doplácať na to, že v dôsledku škodovej udalosti, ktorú nezavinil, nemôže používať svoje vozidlo a zároveň musí platiť náklady na uskladnenie poškodeného vozidla.

8. Pokiaľ išlo o nárok na úroky z omeškania a s tým súvisiace námietky žalovaného súd prvej inštancie uviedol, že účelom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť poškodenému nahradenie vzniknutej

škody, a to v čo najkratšom možnom čase. Nezodpovedalo by spravodlivému usporiadaniu vzťahov, keby poisťovňa zodpovednosť za svoje nesprávne posúdenie povinnosti poskytnúť plnenie prenášala na poškodeného. Poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti, vrátane povinnosti znášať skutočnosť, že v prípade skráteného poistného plnenia, teda neúplného plnenia, sa dostane do omeškania. Uvedenú argumentáciu si osvojil aj Krajský súd v Bratislave v rozsudku so sp. zn. 1Cob/100/2019 z 21.05.2020 a tiež v rozsudku sp. zn. 2Cob/200/2019 z 29.09.2020. Súd prvej inštancie vyslovil, že je nevyhnutné trvať na oprávnenosti nároku poškodeného na úroky z omeškania v prípade nesprávneho posúdenia plnenia zo strany poisťovne, pretože inak by v súvislosti s plnením poškodenému podľa zákona o PZP bol nastolený stav, v ktorom by sa poisťovňa mohla vyhnúť svojej povinnosti, a to pomocou neurčitej odpovede poškodenému bez akejkoľvek hrozby sankcie za takéto konanie. V takomto prípade by totiž nebolo možné chápať úroky z omeškania v rovine funkcie preventívnej, represívnej ani satisfakčnej, pretože pre absolútne vylúčenie hradenia úrokov z omeškania by poisťovní stačilo uviesť dôvody odmietnutia plnenia, a to bez ohľadu na kvalitu či opodstatnenosť nároku poškodeného. Stav spôsobilý narušiť rovnosť medzi subjektmi súkromnoprávných vzťahov nemôže byť v právom štáte akceptovaný. Dodal, že síce argumentáciu žalovaného vo vzťahu k úrokom z omeškania si osvojil Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudkoch sp. zn. 1Cdo/212/2017 a sp. zn. 3Cdo/145/2017 (na ktorý poukazuje žalovaný), tieto rozhodnutia však boli nálezmi Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 214/2020 a sp. zn. III. ÚS 309/2020 zrušené so záväzným právnym názorom. V tejto súvislosti poukázal aj na uznesenie ÚS SR č.k. I. ÚS 320/2021 zo dňa 4. augusta 2021). 9. Zhrnul, že žalobca sa domáhal zaplatenia istiny 1.342 eur spolu s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 1.342 Eur od dňa 18.01.2023. Dňa 02.01.2023 žalovaný ukončil šetrenie poistnej udalosti, pričom právnenému predchodcovi žalobcu, t. j. poškodenému, oznámil, že poistné plnenie nebude plniť v celom uplatnenom rozsahu. V súlade s ust. § 11 ods. 7 zákona o PZP bol povinný poskytnúť plnenie do 15 dní od skončenia prešetrovania poistnej udalosti a keďže tak neurobil, bol od 18.01.2023 v omeškaní. Súd prvej inštancie preto zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny 1.342 eur, ako aj úroku z omeškania v žalobcom uplatnenej výške 5% (NV SR č. 87/1995 Z. z.) zo sumy 1.342 eur od 18.01.2023 do zaplatenia. 10. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP tak, že plne procesne úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému plnú náhradu trov konania s tým, že o výške náhrady trov konania si vyhradil rozhodnúť po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP). 11. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný včas odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP. Navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alternatívne, aby ho zmenil tak, že žalobu zamietne a prizná žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Namietal, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom mu znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vo vzťahu k odvolaciemu dôvodu obsiahnutom v § 365 ods. 1 písm. b) CSP dôvodil, že sa súd prvej inštancie nezaoberal otázkou, či poškodený skutočne nedisponoval dostatočným počtom iných vozidiel alebo finančných prostriedkov na to, aby si zaobstaral nové vozidlo. Z portálu G..H..sk totiž vyplýva, že obchodná spoločnosť M. V., B..T..Y. disponovala s dostatočnými finančnými prostriedkami na zabezpečenie nového motorového vozidla. Podľa odvolateľa súd prvej inštancie k tejto námietke len stroho uviedol, že to nie je pre daný spor relevantné. Tento záver však žalovaný považuje za nedostatočný a nepreskúmateľný. Z tohto považuje odôvodnenie rozsudku ako nepreskúmateľné, arbitrárne a nezodpovedajúce požiadavkám kladeným na riadne odôvodnenie záverov. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok KS v Žiline sp. zn. 9Co/162/2023 z 25.06.2024, v ktorom označený odvolací súd vyslovil: „Iná by bola situácia, ak by poškodený bol natoľko solventný, že by nebol odkázaný na vystavenie krycieho listu poisťovňou a kedy by úhrada i tak vysokej ceny opravy nijak neobmedzovala poškodeného v bežnom fungovaní“. Pokiaľ išlo o namietané nesprávne právne posúdenie veci, žalovaný v odvolaní citoval rozhodnutie NS SR sp. zn. 8Cdo/181/2018, ktorým odmietol dovolanie voči rozsudku KS v Bratislave sp. zn. 9Co 135/2017 z 19.4.2018, podľa ktorého „k námietke že poškodený má nárok na náhradné vozidlo do dňa, kedy mu poisťovňa poskytne právne záväznú informáciu o tom, že ukončila šetrenie a udalosť zlikvidovala, odvolací súd uviedol, že poškodený mal už od 22.09.2015 vedomosť o tom, že oprava vozidla je neekonomická a nedoporučuje sa opravovať a od uvedeného dňa už nájomné za náhradné vozidlo nemožno považovať za účelný a nutný náklad vynaložený v príčinnej súvislosti so vznikom škody. Túto informáciu žalovaný dostal podpísaním Zázpisu o poškodení motorového vozidla, v ktorom sú všetky uvedené skutočnosti. Preto námietka, že v konaní nebolo preukázané, že poisťovňa mu oznámila, že udalosť bude likvidovať ako totálnu škodu, bola podľa

odvolacieho súdu nedôvodná. V súvislosti s ňou uviedol, že zo Zázpisu o poškodení vozidla vyplýva označenie subjektu, v mene a na účet ktorej sa ohliadka vykonáva (žalovaný), číslo poistnej udalosti, dátum vzniku poistnej udalosti, údaje o vlastníkovi vozidla a údaj, že oprava je neekonomická a poisťovňa ju neodporúča. Z tohto vyvodil, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutia založil na nesprávnych záveroch vyplývajúcich z predložených dôkazov, a rovnako nesprávne právne posúdil celú prejednávajúcu vec. Podľa žalovaného neobstojí, že poškodenému prináleží náhrada prenájmu za nájom náhradného vozidla až do zaplatenia poistného plnenia, keďže takýto stav by mohol viesť k neúmernému navyšovaniu nákladov na náhradu škody. Žalovaný v takomto postupe autopožičovní a autoservisov pozoruje znaky parazitovania na systéme povinného zmluvného poistenia, kedy sa náklady na nájom vozidla umelo zvyšujú o ďalšie dni nájmu aj napriek tomu, že poškodený má vedomosť o neekonomickej oprave jeho vozidla. Ďalej má za to, že súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na nesprávnych skutkových zisteniach, keď len vo všeobecnosti konštatoval, že účel poskytnutia náhradného vozidla tkvie v zachovaní životného štandardu poškodeného, avšak opomenul skúmať konkrétne skutkové okolnosti tohto prípadu a vychádzal len zo všeobecných klauzúl; nevysporiadal sa s otázkou životnej úrovne poškodeného ako profitujúcej obchodnej spoločnosti, ktorá nebola odkázaná na využitie náhradného vozidla až do okamihu vyplatenia poistného plnenia.

12. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. K odvolacej argumentácii žalovaného uviedol, že ním uplatnená pohľadávka predstavuje priamy a zákonný nárok poškodeného vyplývajúci z PZP, pričom žalovaný nespĺnil svoju zákonnú povinnosť uhradiť vzniknutú škodu v plnom rozsahu. Pokiaľ ide o žalovaným v odvolaní namietanú nepreskúmateľnosť rozsudku súdu prvej inštancie uviedol, že ide o rozsudok, ktorý je podrobne a dôsledne odôvodnený a má všetky zákonné náležitosti kladené ust. § 220 ods. 2 CSP. Pokiaľ išlo o žalovaným uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP žalobca uviedol, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie na základe dôkazov predložených stranami sporu, tieto vyhodnotil jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti a ich vyhodnotenie uviedol v ods. 33 rozsudku. Svoje právne posúdenie založil na dôkazoch, ktoré majú oporu vo vykonanom dokazovaní, skutkové zistenia zodpovedajú vykonaným dôkazom a výsledok ich hodnotenia je v súlade s § 191 CSP. K žalovaným uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP žalobca uviedol, že jeho odvolanie je založené na tých istých skutočnostiach ako procesná obrana v konaní pred súdom prvej inštancie. Svoju procesnú obranu mohol uplatniť aj na pojednávaní konanom dňa 17.12.2024, na ktoré sa však nedostavil. Žalobca zhrnul, že dňa 11.09.2022 došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle DACIA DOCKER, Z.: A. a poškodené vozidlo bolo dovezené do servisu; dňa 12.09.2022 si poškodený prenajal náhradné MV ŠKODA ROOMSTER, Z.: A. v dôsledku nemožnosti využitia jeho MV; dňa 04.11.2022 žalovaný listom oznámil ukončenie šetrenia poistnej udalosti a oznámil, že ide o totálnu škodu, teda nie je možná oprava MV; dňa 09.11.2022 žalovaný vyplatil poškodenému sumu 3.474,45 eur; dňa 09.11.2022 poškodený ukončil nájom MV, nakoľko mu boli pripísané peňažné prostriedky na účet. K tomu dodal, že podstatou PZP je zabezpečiť poškodenému plnú náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená vinníkom škodovej udalosti a kompenzovať všetky náklady, ktoré by inak poškodenému nevznikli (§ 4 ods. 2 písm. b/, c/, § 4 ods. 4 zákona o PZP). Zákonný nárok na náhradu škody patrí poškodenému bez ohľadu na jeho právnu formu. Právny predchodca žalobcu nemohol po dobu 58 dní využívať svoje motorové vozidlo nie z vlastnej vôle, ale v dôsledku škodovej udalosti spôsobenej vodičom poisteným u žalovaného. Ak by k dopravnej nehode nedošlo, poškodený by mohol svoje vozidlo riadne užívať a nevznikli by mu dodatočné náklady na zabezpečenie dopravy. Poškodený si oprávnené zabezpečil náhradné vozidlo, pričom jeho prenájom trval až do momentu, keď mu bolo skutočne vyplatené poistné plnenie za poškodené motorové vozidlo. Náklady na prenájom náhradného vozidla v prípade totálnej škody je potrebné považovať za nutné a účelne vynaložené. Účelom PZP je zabezpečiť úplné odškodnenie poškodeného. Náhrada škody nemohla byť splnená už doručením oznámenia poisťovne o ukončení šetrenia poistnej udalosti, keďže toto oznámenie len konštatovalo, že ide o tzv. totálnu škodu. Poškodený však aj po tomto oznámení zostal bez svojho motorového vozidla a naďalej bol nútený využívať náhradné vozidlo. Žalovaný oneskorene poskytol poistné plnenie, čím sám predĺžil obdobie, počas ktorého poškodený bol nútený využívať náhradné motorové vozidlo a tým aj obdobie, za ktoré mu vznikli náklady na jeho prenájom. Nie je preto možné prenášať dôsledky tohto oneskorenia na poškodeného, keďže práve žalovaný svojím postupom spôsobil, že náklady na prenájom náhradného vozidla vznikali počas celého obdobia, za ktoré sa náhrada uplatňuje. Pôvodný majetkový stav poškodeného bol obnovený až okamihom, keď mu boli finančné prostriedky skutočne pripísané na účet. Až v tomto momente žalovaný splnil svoju zákonnú povinnosť a až vtedy bola poškodenému reálne vykompenzovaná škoda, ktorá mu vznikla. Na podporu svojho tvrdenia žalobca poukázal na rozhodnutie KS v Bratislave sp. zn. 4Cob/37/2020, KS v

Žilina sp. zn. 6Co/28/2021 a 14Cob/121/2019, Nález ÚS SR sp. zn. III. ÚS 602/2022. Za neprípustnú žalobcu považoval aj odvoláciu argumentáciu žalovaného týkajúcu sa solventnosti poškodeného, pre jej neakceptovateľnosť, rozpor so zákonom a judikatúrou. V tomto kontexte poukázal na rozsudok KS Košice sp. zn. 1Co/23/2019, Nález ÚS ČR sp. zn. II. ÚS 155/2016 a rozhodnutie KS Prešov sp. zn. 3Cob/20/2020.

13. Odvolací súd, po zistení prípustnosti odvolania proti rozhodnutiu, proti ktorému smeruje, oprávnenosti osoby na podanie odvolania a včasnosti jeho podania, súc v posudzovanom spore viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, preskúmal vec podľa ust. § 378 ods. 1, § 379 a § 380 ods. 1 CSP v znení účinnom od 01.07.2024, túto prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania, keďže nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval to dôležitý verejný záujem (ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario), termín verejného vyhlásenia rozsudku oznámil postupom podľa ust. § 219 ods. 3 v spojení s § 378 ods. 1 CSP a rozsudok dňa 27. novembra 2025 verejne vyhlásil.

14. Súd prvej inštancie vo veci samej riadne zistil skutkový stav, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 ods. 1 CSP) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj udržateľným spôsobom odôvodnil (§ 220 ods. 2 CSP). Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s nosnými dôvodmi rozsudku súdu prvej inštancie a konštatuje ich vecnú správnosť (§ 387 ods. 2 CSP). Súdu prvej inštancie totiž niet, z pohľadu odvolacej argumentácie žalovaného, čo vytknúť, pretože ide o námietky, ktoré komplexne a vyčerpávajúco v dôvodoch svojho rozhodnutia riešil a zodpovedal.

15. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.10.2019 do 31.07.2024 (ďalej len „zákon o PZP.“), poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci.

16. Predmetom posudzovaného sporu je nárok na náhradu škody z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla spočívajúci v pohľadávke na doplatenie náhrady nákladov na prenájom náhradného vozidla, ktoré bol poškodený obchodná spoločnosť M. V. B..T.Y.. nútený si prenajať v dôsledku poistencom žalovaného zapríčinennej škodovej udalosti (dopravnej nehody) a to na dobu nevyhnutnú do poskytnutia poistného plnenia za totálne poškodené motorové vozidlo, pričom zmluvou o postúpení pohľadávok poškodený postúpil svoj peňažný nárok voči poisťiteľovi škodcu, ktorý bol zodpovedný za vznik škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, na žalobcu ako prenajímateľa náhradného motorového vozidla.

17. Posudzujúc kumulatívne splnenie podmienok pre vznik povinnosti žalovaného nahradit' poškodenému škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá poistenec žalovaného, v predmetnom právnom spore je nepochybnou existencia protiprávneho konania škodcu (zavinenie dopravnej nehody), škoda spočívajúca v poškodení motorového vozidla spoločnosti M. V., B..T.Y., ako aj príčinná súvislosť medzi škodovou - poistnou udalosťou a vzniknutou škodou na majetku poškodeného, pričom odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie nemal dôvod pochybovať ani o príčinnej súvislosti medzi škodovou udalosťou a v konaní uplatneným nárokom na náhradu škody spočívajúcej v nevyhnutných nákladoch na prenájom náhradného motorového vozidla, keďže nebyť konania poistenca žalovaného, ktorým zavinil škodovú udalosť, poškodený by nebol odkázaný jednak na zapožičanie náhradného vozidla, keďže ho bezprostredne potreboval na výkon svojej podnikateľskej činnosti, ale zároveň by nebol nútený na čas do poskytnutia poistného plnenia (poisťovňa škodovú udalosť vyhodnotila ako totálnu škodu bez možnosti opravy vozidla listom doručeným poškodenému dňa 04. 11.2022 a dňa 09. 11.2022 poškodenému plnila poistné plnenie), preto je zrejmé, že potreba prenájmu náhradného vozidla vznikla v priamej príčinnej súvislosti s konaním poistenca žalovaného, o čom svedčí i samotné plnenie žalovaného, ktoré dňa 09.11.2022 poskytol v prospech účtu poškodeného.

18. Vzhľadom na žalovaným poskytnuté peňažné plnenie za prenájom vozidla v prospech právneho predchodcu žalobcu v určitom rozsahu (v sume 486 eur za obdobie 15 dní od 12.09.2022 do 26.09.2022) právna a vecná opodstatnenosť nároku na náhradu nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla je zrejmalá a medzi procesnými stranami nesporná, pričom spornosť vznikla v zodpovedaní otázky nutnosti a účelnosti nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla za obdobie presahujúce 15 dní (t.j. od 27.09.2022 do 09.11.2022) a to v závislosti od posúdenia, ktorá zo stranami tvrdených skutkových okolností určuje moment zániku účelnosti nájmu náhradného vozidla a tým aj záver o vecnej dôvodnosti/nedôvodnosti žalobcom uplatneného nároku.

19. Žalovaný za tento moment považoval deň doručenia jeho oznámenia o totálnej škode poškodenému, t.j. deň 23.09.2022 (piatok), resp. 25.09.2022 (pondelok), žalobca až deň poskytnutia poistného plnenia

za totálnu škodu na motorovom vozidle vo výške 3.474,45 eur, t.j. dátum 09.11.2022. Bolo nesporné, že poškodený uhradil za prenájom vozidla a uskladnenie poškodeného vozidla spolu sumu 2.172 eur vr. DPH, t.j. 1.810 eur bez DPH v zmysle fa č. 20221155 spoločnosti BerCar s.r.o.. Celková nepriznaná suma za prenájom náhradného motorového vozidla a uskladnenie predstavovala sumu 1.342 eur bez DPH.

20. V nadväznosti na odvoláciu námietku žalovaného, že súd prvej inštancie sa absolútne nezaoberal jeho podstatnými námietkami k neúčelnosti nájmu náhradného vozidla po dni 26.09.2022, je potrebné uviesť, že súd prvej inštancie poskytol žalovanému rozsiahlu argumentáciu podporenú už v tomto smere ustálenou súdnou praxou, a to v odsekoch 34. až 45. svojho rozhodnutia. Rovnako sa vysporiadal s námietkou žalovaného o solventnosti poškodeného, ktorá okolnosť ho mala (podľa žalovaného) diskvalifikovať z nároku na poistné plnenie v žalobou uplatnenom období. Správne súd prvej inštancie uzavrel, že priaznivé majetkové pomery poškodeného nemôžu žiadnym spôsobom oslabiť jeho zákonný nárok na náhradu škody vyplývajúci mu z § 4 ods. 2 písm. b/ a c/ a ods. 4 zákona o PZP.

21. Pokiaľ ide o odvolací dôvod žalovaného spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie, keď mal tento súd (podľa žalovaného) rozlišovať medzi osobou, ktorej motorové vozidlo bolo poškodené len čiastočne a osobou, ktorej vozidlo bolo poškodené totálne, odvolací súd poukazuje na ods. 39 až 43 odôvodnenia napadnutého rozsudku, kde súd prvej inštancie skutočne obsiahle rozobral svoju argumentačnú líniu, ktorá ho viedla k vyhovneniu žalobe.

22. Za nedôvodný vyhodnotil odvolací súd aj argument žalovaného, že autopožičovňa a autoservis parazituje na systéme povinného zmluvného poistenia. Pokiaľ by totiž žalovaný nevyčkával s výplatou poistného plnenia poškodenému po obhliadke vozidla takmer dva mesiace, hoci na výpočet škody má odborný personál a príslušný software, ktorý mu umožní „doslova“ za pár hodín určiť výšku totálnej škody, t.j. ukončiť šetrenie a do 15 dní poskytnúť plnenie, nenavýšoval by náklady na prenájom motorového vozidla. V danom prípade ku škodovej udalosti došlo dňa 11.09.2022, poškodené vozidlo bolo (ako nepojazdné) ešte v tento deň prevezené do servisu. Až dňa 04.11.2022 žalovaný oznámil poškodenému, že ide o totálnu škodu; dňa 09.11.2022 (teda takmer dva mesiace od vzniku škody) vyplatil poistné plnenie a napokon až listom zo dňa 02.01.2023 celý likvidačný proces uzavrel. V zásade bezproblémovú škodovú udalosť teda žalovaný likvidoval cca 3,5 mesiaca.

23. Vzhľadom na neopodstatnenosť odvolacej argumentácie žalovaného neostávalo odvolaciemu súdu nič iné, ako napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny postupom podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

24. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že plne procesne úspešnému žalobcovi priznal voči neúspešnému žalovanému nárok na ich náhradu v plnom rozsahu.

25. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

26. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).